

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงงูใจไฟ
สัณฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นพัฒนศึกษา อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1. ภาพรวมของค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองดังตารางที่ 4

ตอนที่ 2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ ระหว่าง
กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองดังตารางที่ 5

ตอนที่ 3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ของกลุ่ม
ทดลองก่อนและหลังการทดลอง ดังตารางที่ 6

ตอนที่ 4. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ของกลุ่ม
ทดลองก่อนและหลังการทดลอง แยกเป็น 5 ลักษณะ ตามการวัด 5 ลักษณะของแรง
งูใจไฟสัณฤทธิ์ ดังตารางที่ 7

ตอนที่ 5. ผลวิจัยที่นอกเหนือจากสมมติฐาน ตารางที่ 8-9

ตอนที่ 1. ภาพรวมของค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจฝึสัมผัสฤทธิ์และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจฝึสัมผัสฤทธิ์และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง

กลุ่ม	จำนวน	Mean ($\bar{X}$)	S.D.	t-value
ควบคุม	41	24.34	4.51	-.11
ทดลอง	42	24.24	4.35	

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจฝึสัมผัสฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์ ระหว่งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์ ระหว่งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t -value	
	Mean($\bar{X}$)	S.D.	Mean($\bar{X}$)	S.D.	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
ควบคุม	24.34	4.51	23.61	5.13	0.11	1.03
ทดลอง	24.24	4.35	24.79	5.29		

จากตารางที่ 5 พบว่า หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์ของกลุ่มทดลองสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์ของกลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตอนที่ 3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจฝึสัมผัสของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจฝึสัมผัสของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

	$\bar{X}$	SD	t-value
ก่อนการทดลอง	24.24	4.35	-76
หลังการทดลอง	24.79	5.30	

จากตารางที่ 6 พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจฝึสัมผัสสูงขึ้นกว่าก่อนทดลอง อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตอนที่ 4. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์ แยกเป็นลักษณะต่างๆ 5 ลักษณะก่อนและหลังการทดลอง ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์ แยกเป็นลักษณะต่างๆ 5 ลักษณะก่อนและหลังการทดลอง

ลักษณะต่างๆของแรงงู ใจไฟ้สัณฤทธิ์	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t-value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ลักษณะการสำรวจตนเอง	4.67	0.93	4.78	1.14	-0.60
ลักษณะการวางแผน	4.76	1.23	4.81	1.59	-0.32
ลักษณะความกระตือรือร้น	6.48	1.75	6.79	1.98	-1.10
ลักษณะความรับผิดชอบ	4.07	1.44	4.43	1.48	-1.48
ลักษณะการพึ่งตนเอง	3.90	1.28	4.33	1.30	-1.81

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตอนที่ 5. ผลการวิจัยที่นอกเหนือจากสมมติฐาน

เนื่องจากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญและผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์ระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกัน แต่จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนและการประเมินกิจกรรมของนักเรียนทำให้ได้ข้อมูลที่น่าสนใจ ผู้วิจัยจึงขอเสนอผลการประเมินกิจกรรมกระบวนการกลุ่มของนักเรียนในกลุ่มทดลองและผลการสังเกตพฤติกรรมในการทดลองสอนโปรแกรมกระบวนการกลุ่ม

เพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 12 ครั้ง ครั้งที่ 1 เป็นกิจกรรมสร้างความคุ้นเคยและการปฐมนิเทศ ส่วนครั้งที่ 12 เป็นกิจกรรมอำลา ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการรวบรวมข้อมูลผลการประเมินกิจกรรมหรือทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน จำนวน 10 ครั้ง คือ ครั้งที่ 2 ถึง ครั้งที่ 11 ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการประเมินกิจกรรมโปรแกรมกระบวนการกลุ่มของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ครั้งที่ 2-11

กิจกรรมครั้งที่	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D
2	19.52	3.25
3	19.71	3.31
4	20.10	3.40
5	20.20	3.51
6	20.35	3.59
7	20.40	3.61
8	20.49	3.63
9	20.50	3.64
10	21.00	3.76
11	21.10	3.78

จากตารางที่ 8 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) ของผลการประเมินกิจกรรมกระบวนการกลุ่มของนักเรียนมีค่าสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนในการประเมินครั้งที่ 2 และการประเมินครั้งที่ 11 ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการประเมินกิจกรรมของนักเรียนระหว่าง
ครั้งที่ 2 กับครั้งที่ 11

	$\bar{X}$	S.D	t-value
ครั้งที่ 2	19.52	3.25	-3.17 *
ครั้งที่ 11	21.10	3.78	

* $P \leq 0.05$

จากตารางที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของการประเมินกิจกรรมครั้งที่ 11 เพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสามารถอธิบายได้ว่าหลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

สรุปผลจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของผู้วิจัย

ผู้วิจัยพบว่าครั้งแรกๆ นักเรียนให้ความร่วมมือน้อย ไม่สนใจ ลูกเดินและเล่นระหว่างให้ร่วมกิจกรรม เมื่อได้ร่วมกิจกรรมผ่านไปครั้งที่ 2 - 3 นักเรียนสนใจกิจกรรมมากขึ้น ให้ความร่วมมือ มีผลงานนำเสนอ ทำกิจกรรมต่างๆ ได้ดีขึ้น ไม่ลูกเดิน ไม่เล่นกัน กระตือรือร้นในการตอบคำถาม กล้าคิดกล้าแสดงออก กล้าตอบคำถาม